

РАБОТНИКЪТЪ

(LE TRAVAILLEUR)

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

ЦѢНА:

3 мѣс. 1 л. 25 ст., 6 м. 2 л. 50, 1 г. 5 л.

Въ странство: 7 лева.

Абонамента се предплаща.

10 стотинки всѣки номеръ

ВСИЧКО, ЩО СЕ ОТНАСЯ ДО ВѢСТНИКА, СЕ ИСПРАЩА

ДО РЕДАКТОРА Н. ХР. ГАБРОВСКИ.

ТЪРНОВО.

АБониранието става:

Търново, у редактора

и въ печатницата „Работникъ“

Резултатитъ отъ участието ни въ изборитъ.

Отъ какво се ръководѣше българската соц.-демократическа партия въ рѣшеніето си да вземе участие въ изборитъ, читателитъ вече знаятъ. Избирателния периодъ е най-важното време въ политическия животъ на народитъ, които се управляватъ съ конституция. Въ страни, гдѣто конституционнитъ права на народа се уважаватъ, гдѣто партиятъ не криятъ своитъ дѣла, презъ времето на изборитъ политическата партия се обръща къмъ народа съ казки, манифести, митинги, чрезъ вѣстникитъ и книжки и изказватъ своитъ убѣждения, своитъ мнѣния, какво искатъ и за какво се борятъ, сирѣчь изказватъ и развиватъ своитъ програми. Късо казано, избирателната борба въ днешно време е най-великата школа, въ която народа се възпитава политически и общественно. Презъ времето на избирателната борба представителитъ на различнитъ партии, като се обръщатъ направо къмъ народнитъ маси съ своитъ рѣчи и програми, като разясняватъ своитъ начала и основанията имъ, даватъ имъ въ най-просто и най-достъпен видъ политически и обществени знания. Презъ това време народнитъ маси се намиратъ въ едно възбудено състояние и се явяватъ по способни да възприематъ идеитъ и да се проникватъ отъ тѣхъ.

Българската соц.-демократическа партия не може да не се ползува отъ това най-важно време въ живота на нашия народъ. Да развие предъ народнитъ маси своитъ убѣждения, своитъ идеи, своитъ начала, своята програма открито, направо, безъ забикалки, — отъ това се ръководѣше тя при рѣшеніето си да вземе участие въ изборитъ. Българската социалъ-демократическа партия, която брои *доп. само* години като работи чрезъ литературната пропаганда и *само 9 месеци* отъ като излизе явно, открито, съ свой органъ, като партия да работи, — тя не можеше да се лъже, че за такъво кратко време на съществувание и работение ще може да прокара свои кандидати въ Народно Собрание. Ний бѣхме далечъ отъ такъва мисль, отъ такова само-

объщение. Но социалъ-демократическата партия не можеше да не се възползува отъ изборитъ, за да развие своитъ цѣли и срѣдствата за достиганіето имъ предъ българското население; съ други думи да развие своята програма и своитъ начала.

Въ успѣхитъ си отъ къмъ тѣзи страна българската социалъ-демократическа партия не се излъга. Успѣхитъ на пропагандата ѝ презъ *твърди краткия периодъ* на избирателната борба излъзоха грамадни. Манифестътъ на партията се прѣсна въ 4000 екземпляра и на всѣкъ дѣнъ той се четеше съ жадност. Въ много градове, както тука, въ Търново, въ Разградъ, Видинъ, въ Габрово и другадъ, оппозицията подаваше на нашата партия ржка, искаше съединение, но съгласно рѣшеніето на конгреса, партията не можеше да приеме никакви съединения; тя си остана подъ своето свѣтло знаме на социализма. Въ нѣкои градове, както напр., въ Разградъ, оппозицията лъгала населението, че социалиститъ се съединили съ нея и че манифестътъ билъ издаденъ отъ нея. Изобщо, манифестътъ, налѣпенъ по улицитъ се четѣше, гдѣто не успѣваха агентитъ на полицията да го скъсатъ, гръмогласно, отъ буржуата съ очудване, отъ работното население съ въсторгъ и гордостъ. Той навсѣкъ билъ прѣснатъ по градоветъ и по селата, гдѣто полицията не е успѣла да го задържи въ околийскитъ управления, както въ Търново, и на купчини, на купчини се е чель съ голѣмъ интусаизъмъ. Манифестътъ, дѣятелността на дружинитъ въ изборитъ на всѣкъ дѣнъ прѣснаха голѣма частъ отъ мълвата, която заселѣва нашето работно население спрямо нашитъ идеи, спечели съчувствието на маситъ, разясни социалистическитъ начала, цѣльта на „новата партия“ и срѣдствата, съ които ще се достигне освобождението на угнетенното човѣчество.

Освѣтъ това. Излизаніето на българската социалъ-демократическа партия въ избирателната борба вече окончателно отдѣли работническата класа въ лицето на нейнитъ съзнателни представители работници отъ буржуазната класа, отъ класата на експлоататоритъ. Участието въ изборитъ, гласуваніето за кандидатитъ на своята класа

отъ тия съзнателни нейни представители работници тури вече на чело въ нашия политически и общественъ животъ великото начало на классовата борба. Въ тия избори нашето работническо население въ лицето на съзнателнитъ си и съчувствующитъ на социализма членове видѣ ясно, право въ лицето своитъ врагове и своитъ истински защитници. Стрѣснати отъ излизаніето на работническата класа на избирателната классовая борба, всички защитници на днешнитъ наредби, подъ каквото име и да се явяватъ тѣ, пунаха се съ насилни, беззаконни, заплахивания, измамы, измами, лицемерия и интернирания да пречатъ на социалъ-демократическата партия да се доближи до работническото население, което искатъ да го държатъ въ тъмнината за да го скубятъ по-лесно, за да го иматъ за оржие на своитъ низки цѣли. Но по съзнателната частъ отъ населението имъ доказа на тия избори, че то разбра вече своитъ врагове, отдѣли своитъ классови интереси и ясно имъ показа, че классовата политическа борба е великото оржие, съ което сега ще се ползува за своето освобождение и за освобождението на обществото отъ робството, отъ експлоатацията, отъ беззаконията. *Отъ изборитъ вече се захваща великата революционна борба на работническата класа, въ лицето на своята съзнателна частъ, въ избирателната борба* — ето най-съществениитъ, най-важниитъ резултати отъ участието ни въ изборитъ.

Отъ къмъ друга страна резултатитъ отъ участието ни въ изборитъ надминаха всичкитъ ни очаквания. Ако се обърнемъ къмъ числото на бюлетинитъ, които взеха работницитъ избиратели отъ избирателнитъ комитети, ще видимъ, че числото имъ достига нѣколко хиляди. Като вземемъ предъ видъ, че нашитъ бюлетини никому не се налагаха съ сила, съ заплахивания, измамы и други такива срѣдства, до които прибѣгватъ буржуазнитъ партии, ще дойдемъ до естественното заключение, че взетитъ бюлетини сж вземани отъ избиратели съзнателни и съчувствующи на социализма. Още не ни е съобщено отъ всички избирателни центрове, колко бюлетини сж взети у избирателнитъ комитети.

Извѣстни сж само отъ слѣдующитъ градове:

Търново	900 бюлетини
Гор.-Орѣховица	150 „
Дряново	600 „
Габрово	760 „
Сливенъ	1000 „
Попово	150 *) „
Всичко	3560 „

Отъ Пловдивъ, Видинъ, Разградъ, Хасково, Ямболъ и Стара-Загора не е още съобщено колко бюлетини сж взети отъ избирателитъ и раздадени отъ избирателнитъ комитети. Ако допустимъ, че въ тѣзи градове сж раздадени още толкова, въ резултатъ се получава, че числото на ония, които изявиха готовност да гласуватъ за социалиститъ достига до 7000 души. Такава сж резултатитъ отъ участието ни въ изборитъ.

Разбира се, че не всички тѣзи бюлетини сж достигнали до избирателнитъ кутии. Не сж извѣстни още причинитъ по които не всички бюлетини достигнаха назначението си. Извѣстно е само, че въ нѣкои градове като въ Търново и въ Видинъ изборитъ се извършиха съ голѣми насилни, както ще видятъ читателитъ отъ рапортитъ на избирателнитъ комитети. Тия насилни срѣха избирателитъ да си дадѣтъ бюлетинитъ. Въ тия градове е невъзможно даже да се узнае, колко бюлетини сж пунати въ кутиитъ за социалиститъ. Испадени всички отъ оппозицията безъ разборъ отъ мѣстото на изборитъ и при провъриваніето на бюлетинитъ, бюлетинитъ колкото му бѣше воля толкова гласа внесе въ протокола за социалиститъ. Интересно е, че на исканіето ни да прочетемъ протокола на бюлетинитъ тукъ ни отказаха. Въ горитъ-Орѣховина пъкъ правителствениитъ още преди дѣна на изборитъ казаха, че за социалиститъ ще има 4 гласа и 4 гласа внесли въ протокола. Въ Дряново избирателитъ така сжщо се въздържали вълѣствие на голѣмитъ заплахивания и лъжи, които пунаха хората отъ правителственната партия. Въ Габрово правителствениитъ агенти и фабрикантитъ съ общи усилия се опѣлиха противъ социалистическитъ кандидатури. Нашия другаръ Т. Пестомировъ, родомъ отъ Габрово, го интернираха въ Търново съ из-

*) 350 бюлетини биде скъсани отъ противникитъ на социалиститъ съ измама.

мата и предъ самитѣ избори. При всичко, че на другия денъ, въ Сжбота по заповѣдъ на Министра на вътрѣшнитѣ работи бѣше освобо-денъ и тутакси замина за Габрово. Но този фактъ не можеше да не наплаши страхливитѣ избиратели. При туй въ Габрово работници сж биле заплашвани отъ своитѣ господа, че ще ги испядятъ, ако гласуватъ за социалиститѣ, като въ сжщото време сѣдѣли все при кутитѣ. Разбира се, че мнозина отъ работницитѣ не посмѣяли да се явятъ предъ кутитѣ. Нѣкои пъкъ просто прекупували отъ население-то бюлетинитѣ за по 2 и 3 лева една. Въ Пловдивъ, както четемъ въ буржуазнитѣ вѣстници, 300 души работници се събирали да гласуватъ за свои кандидати социалисти, но били распрѣснати отъ полицията подъ благовидния предлогъ, че имало шейки въ града Пловдивъ. Въ разни други градове, както въ Разградъ и въ Попово опозицията и правителственитѣ сж много различни лъжи, лицемѣрия и даже заплашвания и кжсание на бюлети-нитѣ унищожили много гласове подадени за социалистическитѣ кан-дидатури.

Очевидно е, че при такива наси-лия, можеха да гласуватъ само съ-знателнитѣ работници, и отъ къмъ тѣзи страна резултатитѣ отъ избо-ритѣ сж явиха неочаквани за пар-тията. Извѣстни сж до сега слѣ-дующитѣ резултати:

Разградъ	57 гласа
Попово *)	96 "
Стара-Загора	133 "
Сливенъ	45 "
Дръново	47 "
Хасково	40 "
Габрово	29 "
Гор.-Орѣховица	62 "
Търново **).	22 "
571	

Неизвѣстни сж резултатитѣ отъ Пловдивъ, Видинъ, Ямболъ, Кю-стендилъ. Каквито, обаче, и да бждатъ резултатитѣ отъ изборитѣ въ тия градове, но е несъмнѣно, че социалистическитѣ идеи у насъ на-миратъ голѣма почва и нищо не е въ състояние да спрѣ тѣхното рас-пространение. Нека противникитѣ на социализма го знаятъ това. Нека тѣ знаятъ още, че съ преслѣдва-нията и насилията каквито се из-вършиха надъ нашитѣ другари въ нѣкои градове, могатъ само да съз-дадатъ почва за изникването на нѣкоя анархическа фракция отъ твърдѣ буйнитѣ и нетърпѣливитѣ, която вече не се задоволява само съ бюлетината, а работи и съ по-други сѣдства. Въ такъвъ случай не ще бжде крива българската соц.-демократическа партия, а заслѣпе-нитѣ и неразумнитѣ ѣ преслѣдвачи.

Българската социалъ-демократи-ческа партия пръвѣ път излиза на избирателната классова борба при най-неблагоприятни условия. При всичко туй, за нейнитѣ кинди-дати гласуваха около хиляда съзна-телни социалисти отъ работниче-ското население. А подиръ тѣхъ идатъ нѣколко хиляди съчувствую-щи на нашитѣ идеи. Най-сетнѣ има и това, че мнозина отъ нашитѣ работници не били записани въ списъцитѣ, безъ да говоримъ за ония нейни членове, които не сж

сдобили правото да гласуватъ, но подиръ една, двѣ години ще сж пълноправни граждани,

Прочее, другари, напредъ! Не е далечъ времето, когато върху почва-та на классовата избирателна борба, съ страстния за експлоататоритѣ мечъ — бюлетината въ ржцѣ ще на-несемъ пужната побѣда! Нека из-влечемъ всичката полза, отъ опита ни въ тѣзи избори!

Д. Благоевъ

Цюрихский Международенъ Конгресъ

Утрѣ, на 25го 93 г., представителитѣ на международний пролетариатъ ще се събератъ третия път на Кон-гресъ въ Цюрихъ за да обсждатъ цѣль редъ въпроси, които се докосватъ до положението и интереситѣ на много-милионната работна класа; зв да взематъ цѣль редъ рѣшения, които ще улеснятъ, насочатъ по-добрѣ и изо-стрятъ борбата на работницитѣ съ капиталиститѣ, грабителитѣ на народ-ний трудъ, а заедно съ това ще и приближатъ къмъ крайната ѣ цѣль: *освобождението на пролетариатътъ, а заедно съ това и на цѣлото обще-ство отъ веригитѣ на капитализма, които сковаватъ духътъ и убиватъ тялото.*

Успѣхитѣ, които въ послѣдно време прави всевътѣската социалъ-демокра-тия, сж за неувѣрване: тѣ стрѣскавъ цѣлий буржуазенъ миръ и радватъ из-мжчениитѣ работници и приятели на народа. Социалната демокрация се раз-вива на вредъ, като захваненъ отъ най-напреднатитѣ въ економическо от-пошенье страни и завършилъ съ най-назадъ останалитѣ, идентѣ на социалъ-демократитѣ все повече и повече про-никватъ между массата и я подготвятъ за великата освободителна борба, за извършването на оная велика роль, която историята ѣ е предназначила.

Работницитѣ, угнетенитѣ и експло-атиранитѣ въ двата свѣта съзнава ве-че, и все повече и повече укрѣпватъ въ това съзнание, великата освободи-телна истина, че „освобождението на работницитѣ е дѣло на самитѣ работ-ници“, престапаха вече да вѣрватъ въ обѣщанията на своитѣ експлоата-тори, които експлоатиратъ и угнетя-ватъ въ името на „народното благо“ работната масса, които маскиратъ ис-тинскитѣ си цѣли и държатъ народа въ неувѣжество за да могатъ по-безпри-пятетвенно да смучатъ кравъта му, да се голятъ и наслаждаватъ отъ потѣта му; престанаха да очакватъ освобо-ждението си отъ всевъзможнитѣ бур-жуазни партии, да бждатъ тѣхни опан-ки и се организираха въ отдѣлни клас-ово-политически партии, взеха съдба-та си въ своитѣ ржцѣ.

По-нататкъ, работницитѣ разбраха освободителната смисълъ, великото зна-чение на зовѣтъ на своя учителъ Кар-ла Маркса, който още въ 1847 г. се провикна: „Работници отъ всички страни, съединявайте се!“. Работни-цитѣ разбраха вече, че въ цѣлия свѣтъ има само два народа: народътъ на експлоататоритѣ, грабителитѣ на чуж-дий трудъ и народътъ на експлоати-ранитѣ, уграбенитѣ, угнетенитѣ и т. н.; че не горитѣ, ржкитѣ и планинитѣ дѣлятъ хората, а противоположността на интереситѣ; че такава противопо-ложность на интереситѣ има само меж-ду работницитѣ и капиталиститѣ; че интереситѣ на работницитѣ, безъ да се гледа на народността, полътъ и вѣрата, сж еднакви и противоположни

на интереситѣ на капиталиститѣ, въ която страна и да живѣятъ, къмъ кой-то полъ и да принадлежатъ и каквато вѣра и да исповѣдватъ; че работницитѣ отъ цѣлия свѣтъ, организирани въ една международна классова работни-ческа партия, трѣбва да водятъ война съ общий си врагъ, капиталиститѣ, подъ общий девизъ: *економическо ра-венство за всички.*

Да въплоти и усили това съзнание; да скрѣпи още повече връзкитѣ на международната солидарность на про-летариатътъ; да провъгласи интерна-ционализмътъ, като протестира про-тивъ международната озлобенность на буржуазний свѣтъ и съ общи усилия да очертай, по възможность по-добрѣ, пътя, по който пролетариатътъ трѣб-ва да върви въ борбата си противъ класата на капиталиститѣ, като въ сжщото време искове оржжето за спо-лучливото водѣние на тая борба—ето великата задача на Цюрихский Кон-гресъ.

Българската Социалъ-демократическа Партия, организираната частъ отъ бъл-гарската работна класа, испраца брат-скитѣ си поздравления на Конгреса и му пожелава успѣхъ въ борбата за общото ни дѣло.

Да живѣй классовата борба на ме-ждународний пролетариатъ!

Да живѣй международний социа-лизмъ!

Петковъ.

Насилията върху изборитѣ.

Тѣзи година изборитѣ, сравнително съ миналогодишнитѣ избори, въ пове-чето мѣста стапаха мирно. Казватъ и четемъ въ нѣкои вѣстници, че имало даже распорѣждане отъ Министра на Вътрѣшнитѣ работи, щото изборитѣ да бждатъ възможно по-свободни. За вѣр-ване е, че е имало такова распоре-ждане, но, първо, кой го знаеше (пи-каква гласность не му се даде предъ изборитѣ), а второ, въ нѣкои градове предъ самитѣ избори шайкитѣ на хо-рата отъ народно-либералната партия избиваха и бияха гражданитѣ среди бѣлъ денъ и ги заплашиха така, щото на всѣкъдѣ се бояха да отидатъ да гласоподаватъ.

Ако за избирателитѣ не бѣше из-вѣстно распорѣждането на Министра на Вътрѣшнитѣ Работи, по на хората отъ народно-либералната партия не мо-жеше да не бжде извѣстно това рас-порѣждане. Тѣ го знаеха. И при все-чко че го знаеха въ нѣкои градове, тѣ плюха на него, потѣпкаха го и из-вършиха насилия върху изборитѣ. Презъ денътъ на изборитѣ шайкитѣ на хо-рата отъ народно-либералната партия пъкъ върлуваха въ нѣкои градове. Та-ка е било въ Търново, въ Видинъ и въ Чирпанъ, както пишатъ вѣстницитѣ.

Въ Търново, както ще видятъ чи-тателитѣ отъ рапорта на избирателния комитетъ, още отъ 9 часа сутринъта се захванаха насилията върху избори-тѣ — кжсания на бюлетинитѣ, злоупо-трѣбление съ тѣхъ, заплашвания, бой и на сила исхвърляние на гражданитѣ изъ мѣстото на изборитѣ. Гражданитѣ, които протестираха противъ тия про-изволи: нашия другаръ Н. Габровски, гражданитѣ Н. Цаневъ и Г. Писаревъ бѣха грабнати отъ една тѣла отъ 20 души и петласкана вънъ само за това, че протестираха противъ кжсалието на бюлетинитѣ и други произволи. На гра-жданинтѣ Г. Писарева единъ отъ тѣл-пата, нѣкой-си бивнѣ старший пожар-никарь, му нанесе даже силни побои и му скжса вратовръзката съ една кърпица отъ 100 лева, която му я

откраднаха. По заповѣдъ на сѣдателя на бюрото, а на сѣ тѣлпата, тѣзи трима граж-данитѣ бѣха арестувани отъ полицията.

Прочее, Избирателния Коми-тукашната социалъ-демократи-ческа партия веднага протестира до-на вътрѣшнитѣ Работи за да се явятъ слѣдующата телеграма:

Министру Вътрѣшнитѣ Работи (копие в. „Прогрессъ“, Татар-Нас.)
Другарѣтъ Петръ Габровски
Днесъ. Насилия върху изборитѣ
стираме!

Секретаръ на социалистичес-ката партия: Димитровъ.

Вслѣдствие на тази телегра-ма бѣха освободени арестованитѣ съ зрапращение да се не явятъ урнитѣ.

Подиръ испѣждането на вѣ-стното на спомѣнатитѣ граж-данитѣ вече захвана съвѣстъ да бие кого сваря. Казватъ, че този денъ до 4 часа подиръ биле бити 18 души граждани само знаемъ, че сж бити 9 безъ всѣкакви причини. Пове-читѣ веднага се оплакаха фи-зически до княза. Нѣкои отъ леграмми ни се паднаха на Гражданина Димитровъ е далъ ющата телеграма:

Негово Царско Високо-сѣ
Днесъ ме би тѣлпата на Халаче-тѣ
тестирамъ въ името на законитѣ.

Димитровъ.

Княза отговорилъ на бититѣ ду-ющата телеграма:
Димитровъ Търново, Студентъ Г. Търново, Петко Мекекчиевъ Търново
Негово Ц. Височество Господарю
воли да вземе знание отъ Вашето
вание и да заповѣда да се преда-тъ
отъ Вашата денешна Р-ну Минис-тъ
Вътрѣшнитѣ работи за испѣждане.

Началъ Кабинета Д-ръ Сто-яновъ.

До колкото можихме да ги по-кажемъ на Гражданина Петка Мекекчиева-та го гонила по улицитѣ да го и предъ лицето на полицейскитѣ ти, които стрували само „сенри-жадина Н. Селвели го биха мѣ-мѣстото на изборитѣ, на площадъ очитѣ на полицейския пристани-така сжщо не е взелъ никаква за арестуването на побойничитѣ възмутителното е това, че въ бойническа тѣла влизае и по-за която се спомѣна въ предъ-брой и която се е съставила изъ нашия другаръ Н. Хр. Габровски бие гражданитѣ. Тѣзи разбой-шайка, при всенъ, че е заявенъ Околийскитъ Началникъ, Присти-Прокурора при Окржжия Съдъ-одно е върлувала въ изборитѣ мѣстото на изборитѣ, предъ ови-полицейскитѣ агенти. Пята се-се дава толкова голѣма предѣл-шайкитѣ и главно въ време на-ритѣ? Какво е назначението на-цията? Дали при такива условия да се говори за свободни избори?

Въ Видинъ тѣй сжщо избори-наха съ голѣми насилия и съ по-ва една шайка отъ градски аген-идуций брой ще помѣстятъ цѣл-портъ на Видинския Избирател-митетъ. Но какви насилия се по-пиша въ Видинъ при изборитѣ да заключимъ отъ слѣдующитѣ

грамми:
Търново
Никола Хр. Габровски
Изборитѣ незаконни. Насилие въ-бюлетинитѣ.

Дружината Христо
Тѣзи телеграма е дадена въ-и 30 м. предъ пладнѣ. Въ 2-45 минути подиръ пладнѣ по-слѣдующата телеграма:

*) Споредъ едно писмо отъ 23 отъ Изб. комитетъ въ Разградъ въ Попово полученитѣ гласове биле 115.

**) Туриамъ това число по слухове, макаръ нѣ-коп да ги исхвърлятъ отъ 70—150.

Търново

Никола Хр. Габровски

Лже либералната партия! Употрѣби всичкитѣ незаконни мѣрки и насилие въ изборитѣ, явно пускатъ бюлетини въ кутитѣ, четѣтъ ги, бюрото не взема въ внимание нашитѣ протести. Шайката съставена отъ писари и агенти испѣдиха съ насилие изъ изборитѣ и секцийтѣ.

Геновъ

Вънъ отъ тѣзи явни насилие и беззакония станаха и множество други, които ще четѣтъ читателитѣ въ рапортитѣ на избирателнитѣ комитети на партията, и които така сяко не говорятъ въ полза на свободата на изборитѣ. Полицията въ Търново пусна агенти и пияници да късатъ на лепенитѣ по улицитѣ манифести. Търновския Окръженъ Управителъ на „своя отговорностъ“ запрети митинга свикавъ отъ мѣстната соцналъ-демократическа дружина. Отъ Хасково се получи слѣдующата телеграмма отъ 16 Юлий:

Търново

Благоеву

Полицията събира манифеститѣ отъ всички стѣни. Необгербовани. Инструкции. Чавдаровъ

Хасковската полиция туря своята воля по-горѣ отъ законитѣ. Съгласно 24 чл. пунктове 8 и 14 отъ Закона за Гербовий Сборъ манифеститѣ не се облагатъ съ никакви гербови марки, а Хасковската полиция или не знае законитѣ, което не е за вѣрване, или ги тѣпчи по кефа си. Не е ли това полицейски произволъ?

Въ Дръново Околийскій Началникъ употрѣби всичкото си полицейско усърдие и старания, за да накара градския съвѣтъ да бламира Пом. Кмета, нашия другаръ, членъ на Общинъ Съвѣтъ на партията, М. Войчиновъ. При това, както е ясно отъ рапорта на Дръновския Избирателенъ Комитетъ, правителствениитѣ агенти въ Дръново пуснаха въ ходъ всички позволенни и не позволени срѣдства, за да отклонятъ избирателитѣ отъ гласуването за нашия кандидатъ.

Въ Пловдивъ, узнахме отъ пловдивскитѣ вѣстници, предъ изборитѣ 300 души работници се събирали за да обсъдятъ въпроса за взиманieto имъ участие въ изборитѣ и за кандидатитѣ за които трѣбваше да гласуватъ. Както ни съобщаватъ отъ този градъ, работницитѣ турили кандидатитѣ на 3-ма свои работници. Но полицията подъ предлогъ, че преслѣдва пайкинтѣ, растури събранieto на 300-тѣхъ души работници и съ това даде да разбератъ, че за тѣхъ изборитѣ не сѣ свободни.

Най-сетѣ, Габровскій Окол. Началникъ, вижда се, „на своя отговорностъ“ интернира нашия другаръ Постомпировъ отъ родното му мѣсто Габрово, дѣто си бѣше отишълъ да упражни правото си като избирателъ и да работи предъ изборитѣ. За знаніе на нивернитѣ редактори на в. „Пловдивъ“ имъ обаждаме, че Т. Постомпировъ не е празноскитающій се и бездѣлникъ, а фотографъ по занятие, който е училъ съвѣдѣвалъ повече отъ 15 години и на това е пенсиониранъ отъ Народното Събрание, макаръ Министерството на Просвѣщенieto и до сега (става втора година) да не е изпълнило рѣшението на Народното Събрание. При уи, той е работилъ като гражданинъ обществень дѣятелъ отъ дѣтинството, той е паслѣдилъ въ общ. дѣятелностъ убиий си братъ въ вѣстаннето въ 1876 год. Прочее, лакейското усърдие на редакторитѣ на в. „Пловдивъ“ въ този случай излиза на явѣ, ко вземемъ предъ очи фактътъ, че Т. Постомпировъ на другий день, въ работата, съ една телеграмма отъ Министра на Внѣшнитѣ Работи до Окр.

Управление въ Търново бѣ освободенъ отъ полицейскія надзоръ и се върна въ Габрово още сѣмъ денъ. Ако той наистина бѣше „бездѣлникъ“ и „празноскитающій се“, не щѣше се загрижи така единъ Министръ. Хубаво е, полезно е, господа, да лакейничите предъ силитѣ на деня, но гледайте да си има мѣсто. Съ това не можете въ никакъвъ случай да унищожите факта, че и въ тия избори станаха въ нѣкои мѣста голѣми насилие. И това стана „на своя отговорностъ“ на различнитѣ мѣстни дѣребейовци и делибашии, да се туря юзда на които е вече време, ако не щѣте да се говори за насилие и беззакония, ако не щѣте да се обръща България въ първобитното състояние на личната само-защита и личното отмъщение...

Д.

РАПОРТЪ

върху избора за народенъ представителъ отъ Дръновската Околия за VII обикновено Народно Събрание — станалъ днесъ на 18 Юлий 1893 г.

До Главний Съвѣтъ на Българската Соц.-демокр. Партия.

I. Предъ изборитѣ.

Щомъ туку се разгласи рѣшението на българския Националенъ Конгресъ, държавъ въ г. Търново, да се вземе, отъ страна на българската Соц.-демократическа Партия, участие въ изборитѣ и панитъ противници залпомъ пуснаха всичкитѣ си срѣдства да унищожатъ издѣно и социалиститѣ и самия социализмъ, безъ да поведатъ, обаче, себе си, които създаватъ и обичатъ и другия: клеветитѣ, заплашванията и обещанията полѣтиха като градника!

Да, само клевети, обещания и заплашвания бѣше оржикето на панитъ туку противници и ако въ дѣйствителностъ тѣ още сега не намиратъ за въ борбата си съ соц.-демократитѣ други по надѣвни, то пека иматъ добрината да позволятъ на послѣднитѣ живи да ги сплататъ. Клеветитѣ, заплашванията и обещанията сѣ срѣдства, които сами отричатъ правото за съществуване томува, който ги употрѣблява.

Подробно да изброяваме „сигурнитѣ“ срѣдства, употрѣбени отъ панитъ туку противници, считаме за не нужно — тѣ сѣ общи за всѣкъдѣ и отдавна и добръ извѣстни на всѣки членъ отъ българската Соц.-демократическа Партия, а още повече на Главний Съвѣтъ; при все това, обаче, не можемъ да противостоимъ на искушението да ви съобщимъ нѣкои отъ по-характеристичнитѣ изъ между тѣхъ.

Ето ги:

1). Ако не се избере — казватъ тѣ — нания [т. е. правителствениитѣ] кандидатъ, Правителството ще закрие Дръновската Околия, т. е. Дръновската и Тръновската Околии ще се слѣятъ въ една съ околу центръ гр. Трънова.

2). Ако не се избере той, Правителството нѣма да отпусне помощъ за постройка на ново училищно здание въ градъ нъ;

3). Следъ свѣршването на избора, Правителството ще накаже най-строга вѣрния, който би се усмѣхналъ да гласоподава за кандидата на Соц.-демократическата Партия.

Чудни цивилизи, чудна тактика!

Ний би попитали нашитѣ противници: гдѣ биха намѣрили за най-добръ, напирмѣръ, да премѣстятъ околийския центръ въ случай че избирателитѣ отъ Дръново и Тръвна би гласували все противъ правителствениитѣ кандидати — дали не въ Ломъ-Паланка?

Ний би ги попитали: дали наистина таква сѣ и трѣбва да бѣдатъ ръководнитѣ мотиви при отпущанieto помощи на нуждающитѣ се?

Ний би ги...

Но, да оставимъ запитванията, защото нашитѣ противници обичатъ да се държатъ тѣсно и да не отговарятъ на въпроси.

Като знаемъ обаче тѣхната голѣма палкостъ къмъ молитвѣ, отираваме имъ слѣдующата: Повтаряйте ни по-често, г. г., тѣзи си угрози, ний искаме „мало и го-

лѣмо“ да ги чуе, „мало и голѣмо“ да ги разбере — тѣ ще скѣсятъ вмѣсто да продължатъ динтѣ ви.

II. — Самия изборъ.

Избора бѣ, едва ли не, образецъ на „тихъ“, „миренъ“ и „редовенъ“ изборъ. Кандидати бѣха само г-нъ Славковъ отъ страна на правителството и М. Войчиновъ отъ страна на българската соц.-демократическа партия.

Мѣстната полиция презъ цѣлото траяние на избора се държа — не можемъ да отрѣчемъ истината — най-коректно. Никакви насилие върху избирателитѣ не се упражниха. Имаше, разбира се, и сега както всѣкога нѣкои малки и нежелателни дѣйствия отъ нейна страна, какъто бѣ: напр., свикване кметовѣтъ преди избора, за да имъ се „обяви“ кандидата на правителството и да имъ се „напомни“, че тѣ трѣбва да употрѣбятъ всички усилія за прокарване кандидатурата му, защото правителството нѣкъ сигурно можело да се расърди и да „закрие околията“; по-повтаряме, това и други нему подобни дѣйствия отъ страна на мѣстната полиция рѣха толкова маловажни и, струва ни се, съпадающа въ кръга на нейнитѣ обязанности като органъ на управляющата партия, щото не си струва да се говори за тѣхъ.

Избора почна и свърши въ опредѣленитѣ отъ закона часове.

Съ почването избора и „редовноститѣ“ почнаха да кипятъ и съ точността на часовничко махало слѣдѣха една слѣдъ друга до самия свършекъ, даже и слѣдъ свършека на избора.

Ето туку нѣкои отъ тѣзи „редовности“:

1). Избирателната кутия, затворена съ 3 кучури кой знай отъ кога, се поднесе на избирателитѣ направо да пущатъ бюлетинитѣ си — вѣщаме нужа да се показва на избирателитѣ предварително, че тѣ е празна, защото присѣдствующитѣ при почването на избора избирателни случайно бѣха все селени, а пъкъ всѣки ще се съгласи, че е „излишенъ трудъ“ да се изпълняватъ точно тия формалности, предвидени отъ закона, предъ селени, за които това е „все едно“ и когато самитѣ членове на избирателното бюро сѣ панилно убѣдени, че избирателната кутия е именпо празна!

2). Избирателния законъ расправя, че избирателитѣ отъ всѣка община гласоподаватъ само въ присѣдствieto на Общинския си Кметъ и 2-ма членове отъ стѣтата. Тукашното обаче избирателно бюро намѣри за добръ да даде ново и много успѣшно тълкувание на този членъ: „Позволява се на избирателитѣ да гласоподаватъ и по отдѣлно [безъ присѣдствieto на Кмета и пр.], стига тѣ да сѣ познати на председатели или нѣкому отъ членовѣтъ на избирателното бюро, било лично, било по бюлетинитѣ си.

3). Председатели развариха и прочитане всѣка бюлетина, която не бѣ отъ „желтеникава проста хартия“ [на такива бюлетини отъ желтеникава хартия се четѣше всѣкога името П. Славковъ], за да се увѣри — както казваше той, — че не сѣ дѣлѣ такива една въ друга. При всѣкото голѣмо внимание, обаче, на председатели 7 отъ 47-тѣхъ бюлетини, подадени за кандидата на Социалъ-демократическата Партия, не сѣ скрепени отъ него. Нѣкои лоши хора обаче расправятъ, че г. председатели нарочно счелъ за нужно да ги не скрѣпи, като се преструватъ, че драпи по бюлетинитѣ [постави знака на скрѣпленieto] а въ сѣщностъ драпиратъ 2—3 милиметра надъ тѣхъ въ пространството или пъкъ драпиратъ съ върховѣтъ на 3-тѣ си прѣста, между които скривалъ върха на моливѣтъ си. Клевети!

4). Отъ коридора на избирателното здание се прогонваха лично отъ председатели и 12 годишнитѣ дѣца и не защото закона имъ забранява да бѣдатъ тамъ, като още не имѣючи избирателно право, а „защото било завлѣжжено, че иматъ у себе си и раздавали бюлетини съ името на кандидата на Соц.-демократическата Партия“!.. За двамата брати, обаче, на г. председатели, които се отличиха, и за „тѣхнитѣ хора“ бѣ позволено не само въ коридора, но и въ самия салонъ, надъ самитѣ урни да вършатъ безпаказно това.

5). Членовѣтъ на избирателното бюро, освѣтъ само съ избора, особено старателно се занимаваха да силитъ сарказми и пейризици погледи върху избирателитѣ, които имаха куража и „безочливостъ“ да гласоподаватъ за кандидата на Соц.-демократическата Партия.

6). Въ павечернето на самия изборъ

бѣха внесени въ избирателния списъкъ едни отъ лицата, които бѣха „дѣлжни“ — споредъ циркуляритѣ, видни се, на централното либерално бюро — да гласоподаватъ за правителствениитѣ кандидати, а на други се позволи да гласоподаватъ, безъ да сѣ внесени въ него. Тѣзи обаче „високо-християнска любовъ къмъ ближния си“ на избирателното ни бюро не се простре и надъ избирателитѣ, за които се знаеше, че ще гласоподаватъ за кандидата ни, М. Войчиновъ.

По да не продължаваме вече.

Чл. чл. 44, 46, 48, 49, 50 и 81 отъ Избирателния Законъ се панилно пренебрѣгнаха и при все това избора стана „тихъ“, „миренъ“ и „редовенъ“. Това дава поводъ да мислимъ, че всичкитѣ тѣзи членове сѣ стѣснѣли излизши, а още по-излизши сѣ тѣхнитѣ наказания, предвидени за тѣхното пренебрѣгване, затова сме на мнѣние, че VII обикновено Народно Събрание не ще стори азѣ да се позанимае съ тѣхното унищожение или поне видоизмѣнение.

Пренебрѣгването на чл. 46 отъ Избирателния законъ ни даде поводъ да бромимъ единъ по единъ гласоподавателитѣ презъ цѣлото траяние на избора, за да се увѣримъ дали нѣкои отъ избирателитѣ не сѣ гласоподавали по разни, извѣстни само на бюрото причини, преди откриванieto на избора. Споредъ смѣтката ни излизе, че гласоподаваха всичко 277 души, по смѣткитѣ на бюрото, обаче, излизе, че такива сѣ биле 325 души:.. възможна уртика.

Резултата, обявенъ отъ самото избирателно бюро тутакси слѣдъ свѣршването на избора, бѣ: г. министръ П. Славковъ избранъ съ 278 гласа, останалитѣ 47 гласа получили кандидата на българ. социалъ-демократ. партия М. Войчиновъ. Прѣска се обаче слухъ, че въ протокола на бюрото, който се състави не на мѣстото на избора, било минато, че кандидата на соц.-демократическата партия получилъ всичко 11 гласа, а г. м-ръ Славковъ 600 и нѣколко. Тѣзи сѣ възможни работи и това не ни очудва. Имаше прихвъръ отъ избора туку за послѣдното В. Н. Събрание, когато по най-лесенъ начинъ 172 гласа се обрѣнаха на 651.

Повтаряме, това сѣ за сега слухове, за вѣрността на които има дѣмата почитаемата Търнов. Окр. Пост. Комиссия.

Отъ подаденитѣ 47 бюлетини за кандидата ни — както казахме — само 40 сѣ срѣдени, а останалитѣ 7 не. Чудно! Г-нъ Председатели на Бюрото самъ не може да обясни какъ е станало това. Да е забравилъ да ги скрѣпи той не допуща, да сѣ вѣзали сами пъкъ въ избор. кутия и това му се види невѣроятнo. — Той е готовъ да се заклѣне, че при вниманieto, което е обрѣдилъ, много по-лесно бѣ на нѣкои бюлетини съ името М. Войчиновъ до като стигнатъ до въ избор. кутия да се обрѣнатъ въ бюлетини съ името П. Славковъ отъ колкото да се случи първото.

Оставяме прочее на Г-на Председателя да се мъчи да обясни първото (т. е. какъ сѣ попадали нескрепени бюлетини за М. Войчиновъ въ изб. урна) а въ това време, за да извадимъ физико-химичитѣ отъ напрасенъ трудъ, пий ще обяснимъ второто, т. е. какъ ставаше, че бюлетина съ името М. Войчиновъ стигаше въ кутията като бюлетина съ името П. Славковъ.

Работата е проста и се обяснява само съ науката „фокусничество“. Бюлетинитѣ ги приемане не само г. Председателя а всѣки отъ членовѣтъ на бюрото, които ги предаваха г-ну Председателю. Презъ този дълъгъ пътъ, който правяха до като стигнатъ до урната не е никакъ чудно мислимъ, че бюлетинитѣ за М. Войчинова се метаморфозираха въ такива за г. Славкова, особено като се има въ видъ че сѣ бюлетини отъ послѣднитѣ чинитѣ бѣха богато напѣлени джобовѣтъ на почитаемитѣ членове на бюрото.

За всички тѣзи и тѣмъ подобни перфидности заявихме на г-на Председателя преди съставянieto протокола за избора, съ молба да ги вмѣсти тамъ; заявлението ни обаче се остави „безъ послѣдствие“!

Не мислимъ да заявяваме за това предъ Н. Събрание подъ страхъ да не чуемъ още едно „безъ послѣдствие“.

Усвѣхътъ ни въ днешний изборъ падмина очакванията ни. — Ний се убѣдихме че симпатитѣ на угнетенитѣ сѣ вече за пасъ Соц.-Демократитѣ: 47 души гласуваха въпреки всички клевети, обещания и заплашвания, много по-вече отъ 47 противъ волята си (по разни извѣстни всѣкому причини) гласуваха за кандидата на про-

тивниците ни, а още много пъти по-тол-козъ се въздържаха за сега отъ всѣко гласуване.

Прибавете къмъ това число и всички младежи, калфи и цираци, неписани още въ избирателнитѣ списъци, които въ денятъ на избора по единъ или по другъ начинъ залвиха солидарността си съ насъ.

Това видѣхме пий, видѣха го и напийтъ тукъ противници и тѣхния до сега левенъ ерѣбриетъ смѣхъ почва да става „четворепъ“. При всичкитѣ мощни ерѣдства съ които тѣ разполагатъ и слѣдъ като ги истошиха всички, тѣ едвамъ избраха за кандидата на правителството 278 гласа, по-вече отъ $\frac{3}{4}$ на които бѣха подадени отъ разни чиновници, служители, стражари, селски иметове и писари и селени, между които Соц. Дем. агитация не е още рѣшително проникнала.

Всичко показва, че населението въ градъ Дръново въ голѣма степенъ разбира великия зовъ на С. Д. Партия спрямо угнетения. Всичко показва, че голѣма частъ отъ съгражданитѣ ни разбраха, че тѣхното спасение е само въ Социалъ-демократията, че искрениитѣ и рѣшителни защитници на тѣхнитѣ интереси сѣ само социалъ-демократитѣ и други немогатъ да бѣдатъ.

Смѣло напредъ, прочее, подъ червеното знаме на всеобхватната Соц.-демократическа партия до извоюването истински човѣшки права, напредъ, до освобождението на угнетеното човѣчество!

Да живѣе Българската С. Д. Партия!

Да живѣе Международния социализмъ!

г. Дръново,
18 Юлий 1893.

Мѣстний Соц. Дем. (М. Е. Войчиновъ)
Избирателенъ Комитетъ: (М. Ивановъ).

Другари ни М. Войчиновъ биде уволненъ отъ длѣжността П. Кмета „за участие на С. Дем. конгресъ!...“ Този и други нѣкон случаи, както и послѣдний изборъ ще се опитаме да експлоатираме предъ тукашнитѣ граждани съ брошурки, но само слѣдъ като се споразумѣемъ за това съ Общия Свѣтъ: който може би е вече на мѣстѣ да отпрати такива къмъ всички български избиратели изобщо.

Сжщитѣ.

Извънред. Националенъ Конгресъ въ ТЪРНОВО.

(Продължение).

ТРЕТО ЗАСѢДАНІЕ.

Третото засѣдание се отвори въ по-недѣлникъ, 5 Юлий, въ 9 часа сутринята съ избираието кандидати на партията за законодателнитѣ избори на 18 того. Избраха се:

Въ Гор.-Орѣховица — Хр. Станчевъ
и Вас. Московъ.

Габрово — Тодоръ Постомпировъ
и Михалъ Ивановъ.

Дръново — Михалъ Войчиновъ
Попово — Драганъ Чакжровъ
и Михалъ Войчиновъ.

Разградъ — Никола Хр. Габровски,
Димитръ Благоевъ
и Матей Стояновъ.

Стара-Загора — Павелъ Видоловъ,
Гавраилъ Георгиевъ,
и Петръ Габровски.

Търново — Никола Хр. Габровски
и Тодоръ Постомпировъ.

Хасково — Михалъ Войчиновъ,
Михалъ Ивановъ
и Павелъ Видоловъ.

Видниъ — Димитръ Благоевъ. На-значението на вторий кандидатъ Кон-гресътъ предостави на мѣстната дру-жина.

Въ Сливенъ, Ямболъ и Пловдивъ на-значението на кандидатитѣ Конгресътъ предостави на мѣстнитѣ дружини, ка-то предварително съобщятъ имената имъ на Общия Свѣтъ.

Преглеждане програмата за градъ и селски общ. и окр. свѣти.

Предложн се да се прочете старата программа за градскитѣ и селски общ. и окр. свѣти. Слѣдъ това Коммисси-ята представи и прочете новата измѣ-

нена и допълнена отъ нея программа.

Послѣ прочитанието, М. Ивановъ, делегатъ отъ Дръново, забѣлѣжи, че понеже въ закона е предвидено, че общинскитѣ свѣтници не могатъ да предприематъ извѣстни дѣйствиа безъ разрѣшението на по-висшитѣ власти, той искава мнѣние да се вмѣсти въ програмата единъ членъ, въ който да се предвиди, щото свѣтницитѣ да бѣдатъ самостоятелни въ своитѣ дѣйствиа, като се иска унищожението на всички пречки. Конгресътъ прие това предложение и опредѣли този членъ да бѣде най-послѣденъ.

Пристѣпи се къмъ преглеждане членъ по членъ пунктветѣ отъ про-граммата за градскитѣ общини.

Чл. чл. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 и 11 приети безъ измѣнение.

Чл. 1. Да се озакони осемъ часо-вия работенъ день въ всички общински постройки (пѣтища, сгради и др.) и да се опредѣли най-малката заплата на день (паднаца).

Другарьтъ Хр. Станчевъ, Г.-Орѣхов-ски делегатъ, забѣлѣжи, че това иска-ние не може се опази, когато общи-ната отдава своитѣ си предприятия на отдѣлни предприемачи. Общината, каза той, не може да задържава на-мателнитѣ да опредѣлятъ за работницитѣ си 8 часа работа, а така сжщо и минимума на дневната имъ заплата. Въ сжщата смисълъ се искаватъ и другитѣ делегати. Конгресътъ прие то-зи членъ съ слѣдующата прибавка: „Общината да не отдава своитѣ си предприятия на отдѣлни предприемачи, а направо на сдружени работници.“

Чл. 2. Да се освободятъ отъ обтвора необходимитѣ ерѣдства за живѣние.

Другарьтъ П. Габровски предлага да се иска сжщо унищожението на капитарнето, барьерното право върху необходимитѣ за живѣние предмети, а така сжщо и „серги-парасъ“, „кап-ахчасъ“ (кръвно право) и др. косвен-ни данъци, които падатъ съ всичката си тежина най-много върху гърбътъ на работното население. Другарьтъ М. Ивановъ поддържа сжщото. На сжщо-то мнѣние сѣ и Дръновскитѣ и Раз-градскитѣ делегати. Конгресътъ прие това предложение. (Смѣдоу)

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ.

ЯМБОЛЪ. Р. В. Х. И двѣтъ Ви отворени пи-сма получени. Испратихме Ви вѣстника на поный адресъ.

ПЛОВДИВЪ. К. Н. Съобщете резултатитѣ отъ изборитѣ.

СТАРА-ЗАГОРА. П. Видоловъ. Пишете по-дробно за изборитѣ, коя е причината, гдѣто не гласували всички.

С. СТРАЛЦА. Г. Камзаваловъ. № 14 Ви е ис-пратенъ.

СОФИЯ. С. 250 получени. За другото ще пиша.

ВИДИНЪ. Еню Марковски. Получени 56 л. 25 ст. Пишемъ ти. Здравей!

СОЦИАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ. ВЪ БЪЛГАРИЯ

ХАСКОВО.

Другари работници!

Този пуетъ и затѣтенъ край на България, който е билъ зрѣлище на най-мрачно минало — грабѣжи, безче-стия, убийства и пр. и пр. презъ варварскитѣ времена на Кърджалиитѣ, — било му е описано, види се, да стане повторно зрѣлище на не по-малко отвратителни сцени и въ се-гашиитѣ най-нови времена на цивили-зована България.

По поводъ на какво пишемъ така, Вий ни разбрахте; но ний не ще се задоволимъ съ това, ний ще ви пока-жаме ясно на отвратителнитѣ сцени. Тѣ сѣ: гоненията, гоненията и пакъ гоненията противъ социализма и со-

циалиститѣ. Благодарение на тѣзи край-ни мѣрки, взимани противъ насъ, ний се считаме достатъчно силни сега да се присѣдинимъ къмъ васъ и задруж-но, рѣка за рѣка, да влѣземъ въ по-литическата борба. Прочее, напредъ, другари! Напредъ къмъ избирателнитѣ урни! Нека идеята за освобождението на човѣчеството ни въодушевява и свързва отъ всички крайща на Бълга-рия. Нека нейното реализиране ни бѣде единственната цѣль на живота!

За мѣстната Социалъ-демократическа Работническа дружина:

И. Ч. (шивачъ).

ОРХАНИЕ.

Преди появляването на манифеста на българската социалъ-демократичес-ка партия, въ града ни Орхание пѣ-мане никакво социалистическо движе-ние, макаръ и да имаше нѣкон, които съчувствуваха на идеята. Появяване-то на манифеста произведе силно дви-жение както въ града, тѣй и въ окол-нитѣ села. Навредъ се посрѣщаше съ ентузиазмъ.

Слѣдъ като получихъ манифеста, завзехъ се за неговото распростране-ние — то става така: като го проче-тохъ въ по-главнитѣ хотели, кѣдѣто се събира интелгенцията на града, на всѣгдѣ се явиваха хора, които ми искаха манифеста да четатъ и да го раздаватъ на други. Манифеста се четѣше въ всѣка улица на града и въ продължение на единъ день, размѣрда почти всичкитѣ граждани: пролетари-ата казва: „така трѣбва да бѣде“, а буржуазията го отхвърлише съ отвѣр-щение, че това не е възможно и нѣма да бѣде постигнато даже подиръ 200 години.

Това движение достигна още сжща-та вечеръ до ушнитѣ на Околийский Пачалинъ, който не закъси да ме привика сутринята да му дамъ отчетъ за дѣлата си. Отъ разговора ни съ него нищо не послѣдва.

Въ сжщия този день ме срѣща единъ

отъ кандидатитѣ, съ необикновенъ зиномия, като ме пита: „Ако е така, каква е тая работа отъ тебе, правитѣ ти? Защо е така раз-ванъ народа, какви сѣ тия манифе-ли си? Ако си такъвъ, ще гласу-ва за тебе.“ А той отговори: „Съ-сѣмъ, гласувайте за мене, азъ социалъ-демократъ“. И въ сжщо-ме взе отъ мене и нѣкон соци-чески книжки да ги прочете, щото нашия кандидатъ-предста-злупотрѣби съ името социалъ-кратъ. Социалъ-демократъ се въ-пъкъ иска да прочете двѣ соци-чески книжки. Това не показва-той нѣма хаберь отъ социализма-показва ли тога, че той сѣ тая по-ка лицемѣри предъ насъ и предъ-рода за своя интересъ? Бур-сплѣтни! Вижте ги хората! Тѣ-не могатъ да намиратъ вече ерѣдства да лѣжатъ народа, за-да злоупотрѣбляватъ и съ именъ социалъ-демократитѣ, а така сѣ съ тѣхната идея — социализма.

Народа въ нашата околия е з-пенъ отъ преструвкиитѣ, лице-и чернитѣ на своитѣ експлоати-Тѣ, т. е. експлоататоритѣ имъ, и-плашваха да не приематъ ника-циалистически книжки, нито пъкъ-нифеста, зашто нѣли да пострѣ-О, лѣжа! Каква експлоатация Ю-законитѣ! Простата масса, на-разбира законитѣ, бои се отъ бот-заплашване. Каквито и престѣдѣ-да извършватъ върху бѣдното пре-сто население, то ще си мисли, то-такива законитѣ и че то е тѣло-предъ тѣхъ. Массата не разбира-чипната на своитѣ злочестия и ну-словно търпи всѣко насилне и грѣ-Демекъ, „имала глава да патъ“ ист-го казватъ. Но манифеста указва-сто дѣйствие и ний въ скоро по-се надѣваме да съставимъ тѣло-жана отъ съчувствующитѣ работ-Съ поздравъ: Пеню Навта-

ОБЯВЛЕНИЕ

Изгѣзе отъ печатъ знаменитото съчинение

„ЖЕНАТА И СОЦИАЛИЗМЪТЪ“ отъ АВГУСТЪ БЕБЕЛЪ.

Превелъ отъ френски Н. Хр. Габровски. Допълнена споредъ най-новѣмско издание. Цѣлата книга е 25 коли, 400 стран. Цѣна 3 лева, ония, които сѣ предплатили съгласно първата покана — 2л. и 50 ст.

Тая книга разрѣшава основнитѣ, най-жизненитѣ въпроси, вълнуватъ съвременното общество. Всѣкой, който не е можалъ до сега си обясни коренитѣ причини на сиромашията, робството, експлоатацията на всички човѣшки страдания и общественни несправди; всѣкой, който желае едно по-свѣтло и по-щастливо бѣдѣще за човѣчеството и не на-пеходъ въ сегашната общественна наредба; всѣкой, който иска да научно великия освободителенъ идеалъ, който днесъ движки човѣчествъ-нека прочете „ЖЕНАТА И СОЦИАЛИЗМЪТЪ“. И ний пазимъ това не само на нашитѣ другари по убѣждение, но и на нашитѣ пр-ници, които, било по незнание, било по интересъ, не сѣ запознати съ учния социализмъ.

Книгата има слѣдующето съдържание:

Предговоръ къмъ българското издание. Предговоръ къмъ девѣ-издание. Предговоръ къмъ единадесетото издание. Въведение. Бра-лото на жената. Настоящето на жената. Положил истинитѣ. Бра-Пречкитѣ и мъжноститѣ, които се срѣщатъ. Други пречки и нѣ-Численното отношение на половеи; неговитѣ причини и слѣдствия. ституцията е едно необходимо учреждение на буржуазната наредба. ложението на жената въ индустрията. Нейнитѣ умствени способ-Дарвинизма и социалното положение на обществото. Правното поло-на жената. Нейното мѣсто въ политиката. Държавата и Обществото. циализацията на обществото. Вѣдѣщето на жената. Интернациона-мътъ. Излишно размножаване на народонаселението. Заключение.

Вѣлѣжка. Книгата ще се испраца само на ония, които са-самъ стойността и пощенскитѣ разноси.

Поръчки не придружени съ стойността на книгата и по-скитѣ разноси не се взематъ въ внимание.

Отъ РЕДАКЦИОННИЙ КОМИТЕТЪ

Търново, кооперативна печатница